

FILLES-à-GRAND-PAPA

Hoezo generatiekloof? Pas afgestudeerd treden deze drie twintigers resoluut in de voetstappen van hun (over)grootouders. Zitten notariaat, geneeskunde en rechten echt in het bloed? FOTO: THIJS DEMEULEMEESTER FOTO: LIEVEN DIRCKX

‘Ik had zoveel voorkennis dat het me soms punten kostte op examens.’

‘Als kleine pagadder zei iedereen al: die Margaux, die wordt advocaat. Ik had een grote mond en allerminst plankenkoorts. Toen we in het middelbaar brochures van hogescholen of universiteiten kregen, kegelde ik ze allemaal de vuilnisbak in. Ik wist toch al wat ik wou doen. Even twijfelde ik nog om notaris te worden, maar ik miste daar wat schwing. De advocatuur is afwisselend: opzoeken, teksten schrijven, consultaties houden en pleiten voor de rechtbank. Het is ook een intellectueel uitdagend, expressief én creatief beroep: elke advocaat heeft zijn eigen stijl. Ik heb de gesticulerende pleitstijl van mijn vader en de clean desk policy van mijn moeder.’ ‘Mijn papa en mama zijn allebei advocaat. Mijn opa, aan mama’s kant, was ook advocaat, net als zijn vader die voor het hof van beroep in Gent werkte. Vierde generatie dus. In onze familie zitten nog rechters en andere juristen. Ik heb mijn opa en grootvader niet gekend als advocaat, maar mijn moeder kent hun verhalen wel. Toen mijn opa overleed, nam mijn mama zijn kantoor - waar ze al werkte - over.’ ‘Zelf ben ik nooit gepusht geweest, maar ze hebben me ook nooit

Vierde generatie *advocaat*

MARGAUX DE VLEESCHAUWER (24) STUDEERDE VORIG JAAR AF EN BEGINT DEZE WEEK HAAR STAGE IN HET KANTOOR VAN HAAR OUDERS.

afgeraden om advocaat te worden. Ik werd wel gewaarschuwd voor het leven van een zelfstandige: de lastige combinatie tussen zaken behandelen én een kantoor managen. Bij ons thuis gingen de gesprekken vaak over de advocatuur. Kind van advocaten zijn is een voor- en nadeel. Ik had zoveel voorkennis dat ik bepaalde uitzonderingen op de regels al kende. Dat kostte me soms punten op multiplechoice-examens.’

‘Vorig jaar studeerde ik af als master in de rechten. Deze week begint mijn stage in het advocatenkantoor van mijn ouders. In mijn eerste jaar als stagiair moet ik een balie-examen doen. Zodra dat is afgelegd, volgt een stage van drie jaar om advocaat ‘op de tableau’ te worden. Ik zit dus nog drie jaar in de wachtkamer, maar werk intussen al voltijds bij mijn ouders. Voor een stagiairsloontje, maar dat wordt later wel gecompenseerd. Het werk valt ongelooflijk mee. Ik kende natuurlijk het kantoor al door en door. Tijdens mijn studies draaide ik hier minstens één dag per week mee als secretaresse en deed ik juridisch onderzoekswerk.’

‘Een aantal van mijn vrienden werkt in grote kantoren met twintig advocaten, elk met hun specialiteit. Geen optie voor mij. Ik wil absoluut bij mijn vader werken, omdat het zo’n middelgroot kantoor is. Mijn ouders, twee medewerkers, een secretaresse en ik: meer volk loopt er niet rond. Iedereen kent iedereen, je wordt niet in één specialisme geduwd. Ik wil die veelzijdigheid behouden.’ →